Dilluns 2 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 2,18-22): I hi havia els deixebles de Joan i els fariseus que dejunaven. I venen i li diuen: «Per què els deixebles de Joan i els deixebles dels fariseus dejunen, però els teus deixebles no dejunen?». I els diu Jesús: «¿És que poden els amics de l'espòs dejunar mentre és amb ells l'espòs?(...). Però vindran dies quan els serà arrabassat l'espòs, i, llavors, en aquell dia dejunaran (...). I ningú no posa vi nou en bots vells (...), sinó vi nou en bots nous».

La Nova Aliança mitjançada pel Crist mena l'Antiga a la seva plenitud

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, Jesucrist —a propòsit de la "intencionada" pregunta sobre el dejuni— es presenta com "l'espòs" de les noces promeses de Déu amb el seu poble, desvetllant així progressivament la seva condició de Messies i del seu existir dins del misteri de Déu. En Jesús, de manera insospitada, Déu i l'home es fan u, celebren les "noces", les quals, nogensmenys, passen per la creu, pel moment en què el nuvi "serà arrabassat".

A més, la resposta del Senyor clarifica la relació entre Antiga i Nova Aliança: l'esperit nou no serà un adobament afegit a allò vell, sinó el perfeccionament al que ja fitaven els ensenyaments de l'Antic Testament. No es nega ni es margina la Llei, sinó que es condueix al seu acompliment la seva intrínseca expectativa. El "nou Moisès" serà el mitjancer d'una Aliança superior a la que Moisès podia portar del Sinaí...

—Jesús: el vostre amor que es lliura a la Creu és el vi nou i selecte reservat per al banquet nupcial de Déu amb els homes.